

større omfang end i øjeblikket at meddele konkrete dispensationer fra byplanvedtægter og lokalplaner. For derved samtidig at sikre, at naboer og andre omkringboende har mulighed for at tilkendegive deres mening om eventuelle konkrete ønsker om dispensationer, fremsættes samtidig forslag om en vis udbygning og »konsekvensændring« af de gældende regler om naboorientering forud for meddelelse af disse dispensationer.

Efter de gældende regler er kommunalbestyrelsen undertiden tvunget til at nedlægge § 17-forbud og udarbejde lokalplan for at hindre selv mindre bygge- og anlægsarbejder. Dette hænger bl.a. sammen med, at de tidligere bygningsvedtægters umiddelbart gældende anvendelsesbestemmelser, som omfattede store områder i kommunerne, bortfaldt ved godkendelsen af de midlertidige § 15-rammer for lokalplanlægningen. Lovforslaget indeholder derfor en bestemmelse – som nyt stk. 3 til kommuneplanlovens § 13 – hvorefter kommunalbestyrelsen konkret kan modsætte sig visse foranstaltninger, der strider mod hovedindholdet af kommuneplanen uden samtidig at blive forpligtet til at følge dette op med udarbejdelse af et forslag til lokalplan.

Ud fra hensynet til at sikre et så hurtigt og smidigt planlægningsforløb som muligt fremsættes forslag om ændring af reglen – nedsættelse af fristen – i kommuneplanlovens § 27, stk. 1, 2. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen, når der er fremkommet indsigelser m.v., først kan vedtage lokalplanen endeligt, når der er forløbet en måned fra udløbet af indsigelsesperioden. Endvidere fremsættes forslag om ophævelse af § 27, stk. 2, 1. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsen i sine eventuelle ændringer i forslaget er bundet af fremkomne indsigelser og ændringsforslag. Ud fra dette hensyn fremsættes også forslag om ændring af reglerne i kommuneplanlovens § 7, stk. 4, om offentliggørelse af forslag til ændringer i en kommuneplan, således at fristen for offentliggørelse af mindre omfattende ændringer kan nedsættes til 8 uger, d.v.s. samme frist som for lokalplaner.

Lovforslaget indeholder tillige en deregulering i forhold til grundejerne, idet forslaget ophæver bestemmelsen i kommuneplanlovens § 40, stk. 3, hvorefter kommunalbestyrelsen inden for byzone- og sommerhusområder på et skønsmæssigt grundlag kan modsætte sig udstykninger, der er til hinder for en hensigtsmæssig bebyggelse eller anvendelse af det pågældende areal.

Lovforslaget indeholder endelig nogle mere teknisk/sproglige ændringer i de gældende bestemmelser og enkelte forslag til nye bestemmelser.

Lovforslaget er baseret på et forslag til ændringer i lands- og regionplanlovene og kommuneplanloven. Dette forslag blev udarbejdet i løbet af 1983 i en arbejdsgruppe under planstyrelsens ledelse og med deltagelse fra bl.a. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark, og blev sendt til udtalelse i en række foreninger og organisationer.

Nærværende forslag er begrænset til at angå ændringer i kommuneplanloven. Overvejelser om ændringer i lands- og regionplanloven vil indgå i arbejdet i det udvalg om arealanvendelse og regulering af fast ejendom, som miljøministeriet har nedsat den 30. oktober 1984.

2. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Samtlige forslag er begrundet i hensynet til smiddiggørelse af reglerne.

Med undtagelse af et enkelt forslag om udvidet naboorientering vil ingen af forslagene medføre øget administration eller øgede udgifter for kommunerne, amtskommunerne eller staten. For de private, der skal gennemføre bygge- og anlægsarbejder, vil de foreslåede forenklinger også betyde en lettelse.

For *kommunerne* betyder forslagene om ændring af procedurerne vedrørende tilvejebringelse af lokalplaner og ændringer af kommuneplaner en vis administrativ lettelse, fordi en del forslag vil kunne gennemføres i en koordineret sagsgang og derfor hurtigere end efter de nugældende regler. Forslagene, der medfører lempelse af planlægningspligterne, betyder, at antallet af lokalplaner, som det hidtil har været nødvendigt at tilvejebringe, efter et groft skøn kan reduceres med ca. 20 pct. på årsbasis, d.v.s. en besparelse på 8–10 mill. kr. Kommunernes Landsforening har dog i sin udtalelse over lovforslaget oplyst, at et skøn fra kommunale repræsentanter tyder på, at besparelsen vil være væsentlig mindre, idet man antager, at det navnlig vil være de mindre omfattende lokalplaner, der kan spares, og at udgifterne ved tilvejebringelsen af disse planer vil være mindre end den forudsatte gennemsnitsudgift på ca. 40.000 kr. for en lokalplan.

For *amtskommunerne* vil den foreslåede reduktion af antallet af lokalplaner efter Amtsrådsforeningens vurdering indebære en vis administrativ lettelse. Da lempelsen af lokalplanpligten imidlertid i særlig grad vedrører mindre anlægsaktiviteter, vil besparelsen på det regionale niveau dog næppe være proportional med antallet af sparede lokal-